

نویسنده: زخاری پیاکین «Zachary Piakin».

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2025-03-31».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

**ترامپ باید پیروزی در کانادا را بگیرد
و به راه خود ادامه دهد**

***Trump should take the victory in Canada and
move on***

انتخابات تماماً برای مقابله با تهدیدهای رئیس جمهور است و هیچ
یک از نامزدها در حال حاضر کنترل آسیب را در اولویت قرار نمی
دهند

***The election is all about dealing with the president's threats, and
neither candidate right now is prioritizing damage control***

ترودو قصد خود را برای استعفا از سمت نخست وزیری و رهبر حزب لیبرال در 6 ژانویه اعلام کرده بود که بیش از 9 سال به عنوان رئیس دولت کانادا خدمت کرده بود. نظر سنجی‌ها نشان می‌دهد که حزب محافظه کار رقیب در 18 ماه گذشته برتری قابل توجهی داشته است، با حدود 25 درصد اختلاف دو حزب تا زمانی که ترودو اعلام کرد از قدرت کناره‌گیری می‌کند.

ورود کارنی به صحنه، پویایی را به شدت تغییر داده است. رئیس سابق بانک کانادا و بانک انگلستان، تصویر کارنی به عنوان یک جفت دست ثابت در راس در زمان بحران ملی به لیبرال‌ها این امکان را داد که در روزهای ابتدایی کمپین انتخاباتی تقریباً پنج امتیاز برتری داشته باشند. چیزی که تقریباً مطمئن بود یکی از بزرگترین زمین لغزش‌های محافظه‌کاران در تاریخ کانادا است، از آن زمان به یک زمین‌خواری تبدیل شده است.

با توجه به افزایش تصور عمومی مبنی بر اینکه دولت ترودو پرونده‌های اصلی سیاست‌های مختلف از اقتصاد گرفته تا مهاجرت و نظم عمومی را سوء مدیریت کرده است، انتظار می‌رفت این انتخابات رفراندوم تقریباً یک دهه حکومت لیبرال باشد. اما خروج ترودو و - مهمتر از آن - ورود دونالد ترامپ به صحنه، تضمین کرد که کانادایی‌ها احتمالاً با در نظر گرفتن آینده، رأی خود را به صندوق می‌اندازند تا گذشته.

سوال صندوق رأی "چه کسی برای مقابله با ترامپ بهترین موقعیت را دارد؟" به دلیل این تصور فزاینده مبنی بر اینکه رئیس جمهور ایالات متحده با تهدید مکرر به الحاق کانادا و تبدیل آن به پنجاه و یکمین ایالت آمریکا، شوخی نمی‌کند، به طور فزاینده‌ای ضروری شده است. تعداد کمی از کانادایی‌ها بر این باورند که تعرفه‌های وضع شده توسط دولت ربطی به فتنانیل دارد - در واقع، ارزیابی تهدید سالانه جدید منتشر شده توسط جامعه اطلاعاتی از ذکر کانادا به عنوان منبع بحران فتنانیل در آمریکا غافل شده است.

بدون هیچ درخواست یا شرایط روشنی برای جلوگیری از (یا لغو) اعمال تعرفه‌ها، این حس در میان کانادایی‌ها وجود دارد که هدف این اقدامات اقتصادی اجبار به مذاکره و یا گرفتن امتیازات سیاستی خاص نیست، بلکه به قول ترودو، ایجاد «فروپاشی کامل اقتصاد کانادا است زیرا این کار الحاق [Canada] را آسان تر می‌کند». تعرفه‌ها نه به عنوان یک ابزار، بلکه به عنوان کالایی به خودی خود تلقی می‌شوند که می‌توانند - البته با هزینه‌های گزاف، با توجه به ماهیت بسیار یکپارچه اقتصاد آمریکای شمالی - مشاغل را به ایالات متحده بازگردانند.

کارنی متعهد شده است که تنها زمانی در مورد تجارت با ایالات متحده مذاکره کند که "به کانادا به عنوان یک کشور مستقل احترام گذاشته شود." اما ترامپ اشتباه می کند اگر نتیجه بگیرد که با پیر پویلور، رهبر محافظه کار راحت تر برخورد می شود. نام تجاری Poilievre از "پوپولیسم دشتی" کانادایی از نظر ایدئولوژیکی با پوپولیسم نمادین تر MAGA که در جنوب مرز یافت می شود، متمایز است. و برخلاف فراخوان نخست وزیر انتاریو داگ فورد برای "قلعه Am-Can" که بر متقاعد کردن آمریکایی ها در مورد میزانی که کانادا می تواند امنیت و رفاه آمریکا را تضمین کند، تمرکز دارد، نام تجاری Poilievre از "Canada First" بیشتر در راستای ترویج توسعه منابع کانادایی برای صادرات خارج از کشور است.

با توجه به این تصور در میان بسیاری از کانادایی ها مبنی بر اینکه کشورشان نه تنها در یک مناقشه تجاری، بلکه در تلاشی برای حفظ حاکمیت ملی شان غرق شده است، اتاوا به احتمال زیاد تمایل بیشتری نسبت به واشنگتن برای تحمل رنجی که جنگ تعرفه ای ادامه خواهد داد، خواهد داشت، حتی اگر کانادا از نظر اقتصادی بیشتر از ایالات متحده به همسایه شمالی خود به ایالات متحده وابسته باشد. و مزایای بالقوه پیگیری روابط اقتصادی عمیق تر با مسکو هرچه باشد، بسیاری در تلاش برای درک منطق پشت گفتگو درباره روابط اقتصادی با روسیه هستند و در عین حال کانادا را محکم در تیررس آمریکا قرار می دهند.

با تضمین انتخاب مجدد، کانادایی ها دیگر نمی توانند ترامپ را به عنوان یک انحراف در سیاست آمریکا رد کنند. برخلاف دوره اول ریاست جمهوری او که تصور می شد «بزرگسالان در اتاق» فضای مانور ترامپ را محدود می کنند، این بار او یک دولت وفادار ساخته است که مایل به تشویق او است. اما پیامدهای اقتصادی جنگ تجاری پایدار با کانادا ممکن است مهم ترین دستاورد ترامپ را به خطر بیندازد - یک همسویی سیاسی نسلی که در آن یک ائتلاف انتخاباتی چند قومیتی طبقه کارگر حمایت از حزب جمهوری خواه را تضمین می کند.

با توجه به این شرایط، ترامپ عاقلانه خواهد بود که اعلام پیروزی کند و ادامه دهد. برای مثال، او می تواند ادعا کند که مشکل ترودو بوده و سیاست های دولتش با موفقیت او را از قدرت بیرون راند. با تکیه بر لحن مثبت اولین تماس خود با کارنی، او همچنین می تواند علناً ادعا کند که اگرچه همچنان معتقد است که کانادا با پیوستن به ایالات متحده خدمات بهتری خواهد داشت، اما تا زمانی که کانادایی ها به شدت با آن مخالفت کنند، چنین سرمایه گذاری عملی و اقتصادی نیست. این اقدامات کاملاً بدون هزینه از سوی دولت به جلوگیری از آسیب احتمالی دائمی به روابط کانادا و ایالات متحده کمک می کند.

کانادا همچنان بزرگترین بازار صادرات آمریکا است و بزرگ تر از مجموع چین، ژاپن، بریتانیا و فرانسه است. همچنین منبعی دوستانه و قابل اعتماد برای انرژی (یارانه

ای) باقی می ماند - بزرگترین تامین کننده نفت، گاز و برق به ایالات متحده با اختلاف زیادی. رهبران آمریکا باید توجه داشته باشند که نخست وزیر کانادا، یکی از اعضای تشکیلات میانه رو این کشور، آشکارا به این نتیجه برسد که دوران طولانی همکاری کانادا و ایالات متحده "بر اساس یکپارچگی عمیق اقتصادهای ما و همکاری های امنیتی و نظامی فشرده" به پایان رسیده است.

هر گونه اختلافی که بین اتاوا و واشنگتن در مورد موضوعات مختلف از تجارت گرفته تا دفاع قاره ای وجود داشته باشد، حفظ رابطه همکاری - و محترمانه - با کانادا آشکارا در راستای منافع ملی ایالات متحده باقی می ماند

سطری چند در مورد نویسنده :
زاخاری پیکین

دکتر زاخاری پیکین معاون پروژه Better Order و پژوهشگر در برنامه استراتژی بزرگ در موسسه Quincy for Responsible Statecraft است. او همچنین عضو ارشد موسسه صلح و دیپلماسی (IPD) است.

----- **با تقدیم احترامات «2025-04-03»**

